

[Thestrup.]

melse, at boligministeren, i dette tilfælde den højtærede boligminister, skal træffe beslutning, hvis noget socialt byggeri skal overgå til privat eje, altså også til ejerlejligheder.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne tilbagevise den beskyldning, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen rejste imod mig, idet han sagde, at jeg var skyld i, at der ikke var blevet enighed i ejerlejlighedsudvalget. Jeg mener, at sagen lå sådan, at der — nu tør jeg ikke sige det helt bestemt, men jeg prøvede nu at se, hvem der var medlemmer af udvalget — i hvert tilfælde var 5 medlemmer af udvalget, som overhovedet ikke ønskede nogen lov om ejerlejligheder, og at der var et vist antal, der foreslog og gik ind for det, som venstre og de konservative gik ind for. Da der altså dels var nogen, som slet ikke ville have ejerlejligheder, nogen, som kun ville have det i nybyggeri, og så endelig venstre og de konservative, tænkte jeg, at jeg muligvis kunne forene modstridende synspunkter ved at foreslå en indskrænkning i det, som venstre og de konservative havde sagt om, at alt socialt boligbyggeri fra 1890 skulle gå ind under en sådan ordning. Jeg foreslog derfor at indføre den bestemmelse, at både kommunalbestyrelsen og boligministeriet skulle give tilladelse til overgang til ejerlejligheder i det sociale byggeri. Så forslaget er fra min side afgjort ikke fremsat for at sprænge noget, men tværtimod som et forsøg på at opnå en enighed, som jeg savnede i udvalget.

Og så vil jeg også gerne sige, at jeg må anholde den sætning, at ejerlejligheder er med til at undergrave de sociale synspunkter i et velordnet samfunds boligpolitik. Jeg synes, det er en ordentlig mundfuld. Hvis det virkelig var tilfældet, at sociale synspunkter blev undergravet, kan jeg forsikre det ærede medlem for, at mit parti aldrig ville deltage i noget sådant.

Arne Larsen: Der er af de ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Ib Thyregod blevet fremsat den påstand, at det var et udbredt ønske her i landet hos befolkningen, at vi fik ejerlejlighedsprincippet gennemført, og man havde mødt en vældig stor interesse herfor ude omkring i landet

på vælgermøder o. lign. Det er da muligt; jeg vil ikke underkende, at det kan ligge sådan, men jeg tror i høj grad, at det hænger sammen med den nuværende fortvivlede situation på boligområdet i det hele taget; det er disse kolossale omkostninger ved byggeriets finansiering, der i høj grad forskrækker mange mennesker. Nu kan vi se, hvad en del mennesker er kommet ud for i Albertslund og i Høje Gladsaxe, noget, som de jo slet ikke havde forestillet sig. Det er da klart, at så opstår tanken og ideen om ejerlejlighed som en mulighed for at klare sig bedre og billigere til en bolig, og derfor opstår naturligt også tanken ude i Albertslund i denne situation.

Men hvad er det, der gør, at ejerlejligheden virker så tiltrækkende på folk? Det er jo simpelt hen, at der derigennem vil ske en ligestilling mellem ejerlejlighedsindehaveren og parcelhusindehaveren. Det er jo dér, at det attraktive ligger, for så opnår man en skattebegunstigelse, så opnår man den mulighed at kunne fratække udgiften til renter af prioritetslån i sin skattepligtige indkomst, og derved slipper man jo billigere. Derfor kan det betale sig at overføre parcelhussystemet til beboelsesejendomme. Men jeg går da ud fra, at der også her i det høje ting vel efterhånden er den indstilling, at vi må prøve på at opnå ligestilling mellem lejere og ejere, så de skattebegunstigelser, som parcelhusejere har, efterhånden må falde bort. Det undrer mig ikke, at tanken om ejerlejligheder opstår, men det overbeviser mig ikke om, at ejerlejlighedssystemet vil være noget at stille imod.

Det ærede medlem hr. Thestrup har vistnok misforstået mig i spørgsmålet om, hvordan udviklingen vil forme sig med hensyn til ejerlejlighedsindehavere, når disse afhænder deres lejligheder. Ja, når lejligheder er en mangelvare, som de er i dag, er det da klart, at der vil være store muligheder for at presse prisen op, og ejerlejlighedssystemet med den handel, som vi kan forudse der vil komme med dem, vil simpelt hen presse hele lejeniveauet yderligere op. Det ærede medlem mente, at dette ville være i modstrid med dusørreglen. Det tror jeg afgjort ikke, for der er ingen begrænsninger med hensyn til priserne ved afsætningen af parcelhuse;